

Ted Hughes

KRÁSKA A ZVIERA
(a iné hry)

Preložila Miroslava Gavurová
Ilustrovala Miroslava Rudášová

f . a . c . e

SEAN, BLÁZON, DIABOL A MAČKY

POSTAVY

BLÁZON

MAMA

SEAN

PRVÝ HLAS

DRUHÝ HLAS

TRETÍ HLAS

ŠTVRTÝ HLAS

MAČKA (MŇAUKAJÚCA)

DIABOL

PÁN PRÍSLOVEČNÝ

PRVÝ ROBOTNÍK

DRUHÝ ROBOTNÍK

TRETÍ ROBOTNÍK

SLEČNA PRÍSLOVEČNÁ

Hudba.

BLÁZON: Kedy bolo, kedy nebolo – nebolo to až tak dávno –
bol som šťastný človek.
Ale toto je iný príbeh.
Teraz som slepý, uši nemám, zato telo mám samú jazvu.
Pozerajte. A počúvajte.

Bol raz na svete chlapec a ten sa volal Sean.
Nie, nebol som to ja. Sean bol Seanom.
Ja som, prosím, blázon. A Sean bol múdry. Veď počúvajte.
Sean sa chystal do sveta.

MAMA: Nechávaš ma tu samu! Ach, Sean, kto sa o mňa
postará?

SEAN: Susedia sa o teba postarajú. Naše úspory sa o teba
postarajú. Zbohom, Mama!

MAMA: Sean môj drahý, kam len pôjdeš?

Nájdi si prácu v banke, nájdi si prácu na gazdovstve,
nájdi si prácu v továrni na konzervy, len sa drž ďaleko
od všetkých nástrah.

Keď chceš vidieť svet, nájdi si prácu ako vodič nákladiaka,
ale neodchádzaj, neopúšťaj ma.

SEAN: Veď budem preč len rok.

MAMA: Si rojko, Sean. Zostaň radšej doma. Svet ťa pohltí.

SEAN: Vyskúšam to. Tak mi zažej veľa šťastia.

MAMA: Nechod', Sean.

SEAN: Idem.

MAMA: Nech teda ide jeden anjel pred tebou, jeden anjel

za tebou, jeden anjel vpravo a jeden anjel naľavo. Všetko anjeli pre šťastie.

SEAN: Zbohom, Mama.

MAMA: Napíš mi, napíš.

Hudba.

BLÁZON: Sean je na ceste.

Kráča popri ceste v prachu z áut,
dusia ho splodiny z naftových motorov.
Nákladiaky hučia. Začína ho bolieť hlava.

SEAN: Kam tá cesta vedie?

Cesta vedie k ďalšej ceste.

Cesty sa zbiehajú, rozdeľujú na rózcestiach, krútia a znovu menia na cesty.

Cesty sa nikdy ciest nezbavia.

Ľudia, ktorí priľnú k cestám, priľnú k bludisku.

Skončia tam, kde začali.

Zid' z cesty, Sean!

BLÁZON: Sean sa objaví v uličke, na kopci, za mostom
a zastaví sa na križovatke.

Je večer.

SEAN: Slnko už zapadá. Kde budem spať?

Pod nohami sa mi stretávajú štyri cesty.

Ktorú si mám vybrať?

PRVÝ HLAS (*veľmi vzdialený*): Tadeto, Sean. Týmto smerom
k šťastiu, Sean. Páčiš sa nám. Páčiš sa nám. Tadeto a čakajú ťa len úsmevy, darčeky i bozky.

DRUHÝ HLAS (*vzdialený*): Tadeto, Sean, ak sa ti žiada ruch

a dobrodružstvo. Tadeto, ak chceš, aby ti vlasy stáli dupkom, aby si unikol len o vlások a mal z pekla šťastie.

Tadeto smerom k siedmim moriam, čo prinášajú len smrť.

TRETÍ HLAS (*vzdialený – hlas MAMY*): Vráť sa domov, Sean, vráť sa. Počkaj rok, choď až budúce leto, rozmysli si to, spomeň si na svoju posteľ. Spomeň si na svojho psa.

Spomeň si na moju kašu.

ŠTVRTÝ HLAS (*blízky a naliehavý*): Tadeto, Sean, v ústrety k budúcnosti. Si presne taký mládenec, akého potrebujeme – pravý muž. Taký akurát – tadeto, Sean. Tu nájdeš šťastie.

Svoje šťastie, Sean. Ozajstnú prácu s pravou budúcnosťou.

SEAN: Na každej z tých štyroch ciest je vábivý hlas. Ale čo tie schodíky v živom plote? A tá cestička, čo vedie cez pole do tmavého lesa? To je piata cesta. Čo tak skúsiť tú?

PRVÝ HLAS: Nie!

DRUHÝ HLAS: Len tou nie!

TRETÍ HLAS: Rozhodni sa, ako chceš, len tou cestou nechod!

ŠTVRTÝ HLAS: Ak pôjdeš tou cestou, Sean, tak zbohom navždy!

SEAN: A prečo? Čo je na nej také zlé? Je to len cesta do lesa.

TRETÍ HLAS: Nie!

ŠTVRTÝ HLAS: Nechod' tade!

SEAN: Keď je tak, rád ju vyskúšam.

BLÁZON: Kto to je? Stoj! Posvieť mi sem!

SEAN: Vrať sa niekto niečo? Alebo to len ušiel papagáj?

BLÁZON: Tu dole v priekope, ty hlupáčik. Pod tvojimi nohami. Nevidíš, čo máš pod nohami?